

tes og afdrages saaledes, at der aarlig betales 3,600 Kr., saaledes at hvad der deraf overstiger 4 pCt. Rente af det til enhver Tid skyldige Beløb afskrives paa Hovedstolen. Kommissionen tilføjer, at Havnen har opsparet nogle Midler, ca. 15,000 Kr., og at den vilde anse det for heldigt at anvende 14,000 Kr. af disse opsparede Midler, dersom Saanet bevilges. Jeg skal tillade mig paa Udvalgets Begne at henvise denne Sag til den højtærede Minister. Det næste Andragende er det under Nr. 76 fra Danst Mejeristforening om Forbedring af Transporten af Mejeriprodukter. Maaffe jeg med det samme maa nævne Nr. 86 fra Bestyrelsen for de samvirkende jydste Mejeristforeninger om Forbedring i Transportforholdene for Danmarks Smøretsøport, da disse Andragender ere meget nær beslægtede. Der anføres i det sidste Andragende, at der bør ydes Esbjerg Havn en væsentlig Støtte, og navnlig anføres det, at den tiltagende Eksport af Smør fra Danmark over Esbjerg bør absolut kræve Forbedringer paa Routen Esbjerg—Barkston. Vi have jo haft saa mange Forhandlinger i denne Vinter om Eksportforholdene, navnlig fra Esbjerg til Barkston, at det vil være aldeles unødvendigt for mig at komme ind paa en yderligere Motivering af disse Andragender, og jeg skal derfor kun tillade mig at anbefale dem begge i Forening til den højtærede Minister.

Det næste Andragende er det under Nr. 87, i hvilket Lokomotivfører H. C. Johansen af Frederiksberg ansøger om Erstatning for Præmier for besparet Brændsel og Smørelse. Denne Mand ophøjer, at han ved Resolution af 27de Maj 1886 fik tillagt af Indenrigsministeriet — da havde vi jo ikke nogen Trafikminister, da var det under Indenrigsministeren altsammen — et personligt Lønningstillæg paa 104 Kr. 99 Ore som Erstatning for de med Udgangen af Maj Maaned f. A. bortfaldne Præmier for besparet Brændsel og Smørelse. Den gode Mand mener nu, at han i Stedet for 104 Kr. 99 Ore skulde have haft 215 Kr., og han ophøjer i sit Andragende — hvorvidt det passer eller ej, derom kan Udvalget ikke have nogen fast Mening — at han har faaet udleveret daarlige, uharpede Kul, hvoraf omtrent Halvdelen var ubrændbart Stof, og derfor kun kunde opnaa langt mindre Kul- og Oliepræmier, end om han havde faaet udleveret 1ste Klasses renharpede Kul, som han burde have faaet udleveret til sit Lokomotiv. Han mener sig da ifølge dette berettiget til 215 Kr. aarlig, altsaa 110 Kr. mere aarlig, end han har

faaet, hvilket for de 15 Aar fra 1880—1895 jo bliver 1650 Kr. Den Grund, han paa-beraaber sig til at forlange dette Beløb, ophøjes i et Bilag, som følger med Andragendet, og kaldes Overenskomst angaaende de sjællandske Baners Overdragelse til Staten i Henhold til Lov af 2den Juli 1880. Det hedder der i § 6 første Stykke: „Alle i Jærnbanelstafets Tjeneste i Overgangsøjeblikket ansatte Embedsmænd og Funktionærer gaa over i Statens Tjeneste ved de sjællandske Jærnbaner med de dem hidtil tillagte Lønninger, Tjenesteaarværdi og øvrige Rettigheder samt de dem paahvilende Forpligtelser.“ Jeg anfører dette kun, fordi jeg ikke er kompetent til at dømme om, hvor vidt han har Ret eller ikke. Jeg er jo ikke en Gang Jurist, og kan derfor ikke i den Forstand have Ret til at fortolke disse Lovbestemmelser. Men Manden mener, at han som gammel Embedsmand under de sjællandske Baner i Henhold til denne § 6 første Stykke har Ret til at forlange mere, end han har faaet, mener altsaa, at der er gjort ham Uret. Udvalget kan naturligvis ikke dømme i denne Sag, og vi have derfor kun tilladt os at henvise den til den højtærede Ministers Undersøgelse. Ministeren kan jo da ved sin Undersøgelse maaffe komme til det Resultat, at der er gode og lovlige Grunde, der tale for, at han ikke kan faa sit Andragende opfyldt, men det kan jo ogsaa være, at den højtærede Minister kan komme til det Resultat, at Andragendet bør imødekommes. Udvalget anbefaler det derfor til den højtærede Ministers Bevlsje. — Andragende Nr. 89 angaar ogsaa en af de berømmelige Holdepladser, en Holdeplads i Nærheden af Kjøbenhavn. Det er fra Bestyrelsen for Vandløse Grundejerforening og fra Vedboere af Vandløse og Omegn om Oprettelse af Station eller Holdeplads paa Frederiksbundsbanen, og der ophøjes i Andragendet, at „Vogholdergaarden, paa hvis Forder Stationen tænkes lagt, ligger ca. 4,000 Alen fra Frederiksberg Station, omtrent midt imellem den og Hujum, der igen ligger i en lignende Afstand fra Herløv. Ejeren af Vogholdergaardens Forder er villig til gratis at afstaa indtil 1 Td. Vand til Station og Afgangsvvej til denne, og en Del Grundejere i Eggen ere villige til at yde indtil 3,000 Kr. som Bidrag til Udgifterne ved Anlæget. For Erlæggelsen af dette Bidrag ville solde Mænd i Vandløse være Garanter.“ Uden at spille mange Ord paa Sagen, som det maaffe kan være meget rigtigt at faa gennemført, skal jeg tillade mig at anbefale Andragendet til den højtærede Ministers velvillige Overvejelse. Det